

STOPA

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ - Č. 28

Chcem Věrní Zůstat Také Dál.

CALIF. IX. 1971

Náčrtky z tábora našich
skautů v Kalifornii

Veleu -

21. srpen 1968 a skauting.

Pro třech letech se již můžeme zamyslet nad tím, co se vlastně stalo a podíváme-li se do minulosti, můžeme snad odhadnout, co se bude v budoucnosti dít.

Skauting u nás vzniknul ještě za Rakouska a přežil pět režimů. Pád Rakouska v r 1918, konec První Republiky, 1938, Války 1939 - 45, konec nového režimu v r 1948, Pražské Jaro 1968 a vždycky se opět objevil a obnovil.

Nejtěžší zkouškou bylo obnovení v r 1968, protože od zrušení skautingu u nás v r 1949 uplynulo dvacet let a stará generace povětšinou vymřela. Skauting však žil již za Novotného režimu a polooficiální, nebo tajné oddíly existovaly a pracovaly několik let. Skautské lilie na opasku se stala dokonce " modní " mezi mládeží.

A tak " vzkříšení Junáka " na pohřbu Slávy Řeháka a na jaře 1968 mělo svou přípravu. A proto se podařilo. Zněčně k tomu pomohl i Pionýr jaksí negativním způsobem, protože tato spíše školní organizace, vedená učiteli kteří byli " dobrovolně pověřeni vedením " se postupně zdiskreditovala. Již v letech 1966 a hlavně 1967 sami komunističtí pracovníci v Pionýru žádají o obrodu a zdůrazňují / Solář / že vedoucí mají mít iniciativu a s v o b o d u p ř e s v ě d ě m í . Škarda si stěžuje, že vedoucí nemají výcvik a vzdělání a nedovedou vést mládež a ostatní vytýkají Pionýru byrokratické vedení s h o r a které ubíjí iniciativu mládeže. Je pochopitelné, že jakmile se objevilo Pražské Jaro " prasknutí " se chopili skupin mládeže a jako zázrakem za tři měsíce bylo na čtyřicet tisíc skautů po celé Republice a tábor v kdejakém údolí.

Ruská okupace 21. srpna přišla z nenadání a ani Dubček a jeho lidé ji nečekali. To je však otázka politické historie. Pravdu se asi nikdy nikdo nedozví.

Skauting přežil ještě do r 1970. Tedy ještě dva roky a hlavně, dvě letní sezony. Již na podzim 1968 bylo jasně vidět, že režim je v rozpacích ale Junák se přece ještě ustavil v listopadu 1968 a dostal povolení ke své existenci. Vliv nového " větru " je však patrný již v tom, že požadavek " homogenních oddílů " byl ze stanov odstraněn. Komunistická strana již zasáhla a liberalism postupně mizí. V té době je Pionýr prakticky pohřben; ale na jaře se strana snaží za každou cenu o obnovení " j e d n o t n é " organizace mládeže, aby " volenými-dosazenými " delegáty mohla ji ovládnout. Ještě se zdá, že Junák si udrží svou vlastní organizaci v rámci této Jednotné Organizace, protože tažení je namířeno většinou proti studentům, kteří se ukázali být nevěrnými a nespolehlivými odchovanci komunistické ideologie a jako všude na světě byli většinou anarchističtí, a tedy proti režimu. Skautské, či junácké tábory byly velice úspěšné v r 1969 a bylo jich mnoho. Jakékoliv navazování s cizinou a Mezinárodním Skautingem bylo však znemožněno, a když zástupce World Bureau přijel do Prahy na pozvání Svazarmu, nikoliv Junáka, neměl možnost s funkcionáři Junáka vlastně vůbec mluvit a byl stále ve stínu oficiálních průvodců. Brána na západ byla hermeticky uzavřena.

Přesto však vycházel Junák a Skauting a úroveň obou těchto časopisů byla vysoká. Hlavně však také Lesní Školy vychovaly nové vůdce a jiní se vyškolili jako " uředníci předválečných praskautů ". A to je důležité. Idea i

praxe přežila a nová generace vůdce o dvacet let mladší se vychovala. A tak skauting má opět novou krev, aby přežil další generaci.

Ještě v r 1970 byla spousta úspěšných táborů a je vidět z fotografií, že tábory jsou technicky dokonalé, mládež má dobrou výzbroj a program v táborech a oddílech je bohatý. A to je druhý zisk. Léta ovšem bylo již pod mraky blížícího se konce a po prázdninách, v září 1970 Junák byl oficiálně rozpuštěn a zařazen do Pionýra. Byl však ještě čas vydat celou řadu nových nebo i starých příruček, které většinou byly ihned rozebrány. Další záměr k několikaletému spánku.

Vedení Junáka bylo postaveno před rozhodnutí zařadit se, nebo přestat existovat. Jak vidět, většina, nebo asi polovina oddílů přešlo do organizace Pionýra, protože jen tak si mohly jednotky zachovat svůj majetek a tábořiště a dále existovat. To záleží na místních poměrech, protože po červnu 1968 mezi místními funkcionéry strany je příliš mnoho "ředkviček". Tak zv. "prověrka" se nepodařila, protože nebylo lidí, kteří by mohli prověřovat. Všichni měli "másla na hlavě" a více méně s Dubčekem šli. Tak se nám opakuje situace, která existovala za Sovětského, kde mládež, dříve skautská, je buď v oddílech Pionýrů, nebo v jiných organizacích, dosud většinou pod týmiž vedoucími a praxe se celkem za ten rok nezměnila. Fotografie letošních táborů se velice mále liší od loňských a lidé se také většinou nezměnili. Jde tedy o skauting opět živořící, ale dosud živý. V novinách se o těchto skautských oddílech mnoho nemluví, mimo oficiálních čísel a zpráv o Pionýrech jako celku. Zato však se ozývají hlasy stížností proti vedení některých středisek a jednotek Pionýrů a když je porovnávám se stížnostmi z r 1966 a 1967 jsou téměř totožné. Pionýr neměl vedoucích v r. 1968 a zase se musili najít "dobrovolníci" mezi učiteli, kteří byli donuceni oddíly vést. Bez praxe, znalostí a bez velké chuti do práce. Výsledky jsou podle toho.

Musíme počítat s tím, že dnešní režim hledí v první řadě zachovat klid a pokoj protože dobře cítí, že o nějaké "obrodě" není řeči. Lidé se prostě přizpůsobili a to se naučili již dobře za Němců a za Sovětského.

Musíme ovšem počítat s tím, že dlouhodobá nesvoboda bude mít vliv a že pra-skauti postupně vymírají a ti mladí, kteří se od nich učili nemohou být stejní. Ostatně skauting se mění po celém světě a musí se měnit i u nás. Tak jako zde je potíž se staršími hochy, protože není pro ně dosti přitažlivý program a jsou příliš individuální, neukáznení. Ale, však zprávy o dobře vedených jednotkách, kde se pěstuje horolezectví, a mnoho z toho, co nazýváme zde "exploring".

Příklad Pionýra také zavedl do našeho skautingu domnívkoedukaci, které se většinou pěstuje všude a spolunáručí jednotek dívčích a chlapeckých je obvyklá. Společné táboření je také pravidlem. Ve skautském světě přijali tuto zásadu jenom v Izraeli, kde oddíly jsou vesměs smíšené, jinde se dějí jen pokusy, někde úspěšné / jako v Anglii / jinde s pochopitelnými obtížemi a špatnými výsledky.

Můžeme tedy očekávat, že skauting, jako vědycky se dovedl přizpůsobit situaci, ale idea a metody přežijí snadno dalších dvacet let.

A další vývoj záleží na světové politické situaci.

Bratr Václav Vlček

Exulantské noviny přinesly již dávno zprávy o smrti gen. Václava Vlčka který zemřel v Montreale v Kanadě, v prosinci 1970. Bylo mu 74. Psalo se o jeho vojenských zásluhách a jen zmínka byla o tom, že byl také skautem. To není dost.

Br. Václav Vlček byl členem náčelnictva Junáka mnoho let, ještě jako štábní kapitán a major. Měl jsem s ním mnoho co dělat od r. 1929, když jsem převzal vedení Lesních škol a on byl ve výchovném odboru. Měl velkou znalost technické výchovy a zdůrazňoval systematickosti v našich zkouškách, poctivou práci v oddílech a ne jen " výsledky na závodech. "

Po smrti Svojsíkové na podzim 1938 a po zřízení druhé republiky, kdy se Junák musil přeorganizovat, převzal Vlček funkci t. zv. velitele a Sláva Řehák se stal náčelníkem. V léte Vlček zmizel. Práve včas. Sešli jsme se ve Francii v r 1940 a dali jsme se do organizace našich skautů v cizině, ale před Francie přerušil naši práci a tak jsme se spojili opět v Anglii a tam se nám podařilo obnovit formálně Junáka jen několik měsíců po té, co byl doma zrušen. Vlček, jak velitel propagačního oddělení armády umožnil naši putovní skautskou výstavku, která jezdila po Anglii tři roky. Sestavili jsme ji s několika bratra a za pomoci našeho školního oddílu, kde chlapci a děvčata vyrobili modely podsad a táborových staveb. Když kanadští skauti nabídli vytisknout naši příručku " Skautská Praxe " on opatřil dopravu domů.

Vrátil se domů a opět se účastnil skautské práce a nezapomenu, jak mi domlouval, abych převzal kandidaturu na starostu Junáka. Netrvalo dlouho a opět jsme se viděli v D.P. légru v Německu, kde pomáhal naše skauty zase organizovat. Vlček tedy byl nejen skaut, ale poslední z našich starostů a tělem i duší .

Skauting a dnešní svět v přerodu.

Racek - Barbados /Antily/.

Zdá se, že žijeme v přechodné, historické době, kdy jedna civilizace je u konce a druhá se teprv rodí. Jako každá taková změna /a dnešní je snad radikálnější než která před tím/ i dnešní civilizační revoluce mladých přináší s sebou dočasný chaos a vyvolává sklony k anarchii - někdy dokonce i k násilí a to ve jménu lásky a míru /!/ My, kteří patříme do předchozí generace, posuzujeme, myslím, věci jednostranně. Přičítáme rozhodující význam věřejším politickým ideologiím. Zdá se nám že co formuje lidi je marxismus anebo zase liberální demokracie. Jiní z nás se zase dívají /ti z rodin tradičně církevních/ na světový vývoj jako na zápas křesťanství s "antikristem - komunismem". Ve skutečnosti však dnešní převratný přerod /ač hluboce ovlivněný jak marxismem tak i křesťanstvím/ je stejnorodý v zemích západních i komunistických a je mnohem hlubší /a na druhé straně širší, ponevadž zahrnuje mnohem více stránek lidského života/ než politické ideologie. Je to vývoj homogenní /všude týmž směrem/ a zahrnuje všecka odvětví lidského souzení a činnosti. Lze jej tedy nejlépe označit jako zrod nové civilizace.

Jako obyčejně v dobách radikálních změn, nová generace i dnes odsuzuje nejvíce dobu bezprostředně předcházející a tedy i skauting, který je nepochybně poznamenán zájmy a tužbami doby svého vzniku, t.j. svým rytířstvím, tolerancí, nepolitičností, náboženstvím a pochopením pro přírodu, bude asi načas nepopulární. Naše skautské neústupné trvání na zákonu, řádu, autoritě, kázni, jakož i naše víra v dobrou vůli, v bratrství s lidmi jiných ras, národů a tříd, nebudou vyhovovat mladým revolucionářům, kteří nemají naši důvěru v člověka, v dobrou vůli jiných, v zákon a v sebeovládání. Zdáme se jim "buržoasně-liberální". Žijeme totiž v době rozděleného světa, nedůvěry, netolerance, násilí a sebelitování. Jsem si však jist, že ten odpor je jen dočasný a že naše skautské ideály zobrazují hodnoty nadčasové, věčně platné. Nesmíme však žít v neskutečném světě, ve vzpomínkách. Musíme mít citlivost pro to všecko co se děje ve světě, hlavně mezi mládeží, a umět to zhodnotit a reagovat na to, jako to dovede na př. náš generální sekretář László Nagy.

Musíme také rozlišit skauting dětí /mládeže/ a skauting dospělých. Prvním projde dosti mládeže a to často jen proto, že mají přítele, který je skaut, nebo že jejich rodiče mají určitý pozitivní vztah ke skautingu, že kdosi jim jej doporučil atd. /Zde by bylo možno také se rozepsat o věčné polemice, zdali skauting je hnutí výběrové anebo ne./ Jen menšina té skautské mládeže však zůstane aktivně zapojena na skauting, až dorostou. Většina ztratí jakýkoli hlubší zájem; budou jen vzpomínat na své skautské dny jako i na jiné šťastné zážitky, které patří k našemu dětství. Dospělí skauti jsou však obyčejně jen lidé určitého názoru, založení anebo temperamentu. Samozřejmě, že se "nerodíme" skauty a kdybychom se nebyli se skautingem setkali, nebylo by se nám o něm zazdalo. Musíme však my, "staří skauti" mít v sobě od mládí určité zrno, určitý zárodek který může /ale nemusí/ vzklíčit. Jiní mají povahu a sklony které toto zrno nebo tento zárodek ani neobsahují. Ale i otevřená povaha /ať už taková od narození, temperamětné, nebo rannou rodinou výchovou/ se sklonem k bratrství, k překlenování propastí, k štědrosti, se smyslem pro oběť, pro rytířství, atd. se může rozvinout jiným směrem než skautským, setká-li se v životě s jinými hnutími a jinými ideály a toto se asi přihodí u většiny "potenciálních skautů" příští generace nebo dvou generací.

TÁBOR STŘÍBRNÝCH HVĚZD.

Proč právě tábor stříbrných hvězd? Mnoho táborů kterých jsem se zúčastnil měly překrásně, kouzelně, hvězdnate noci. Avsak jen tento měl překrásně, stříbrné hvězdy. -

Bylo to v pohorí Siera Nevada vysoko uprostřed tisíciletých sequoií, stoletých borovic, smrků, jedlí, a plevelných briz u Peppermint Creek, potoka plného plachých pstruhů, kde noční teploty klesaly téměř ke 40° F a denní přesahovaly přes 80° F. A právě toto místo se stalo neobyčejným tím, že malý oddíl československých skautů z Los Angeles si jej vybral pro svůj 11ti denní tábor. Snad právě toto neobyčejně sytě modré nebe mi vniklo při nocním rozjímaní název letošního tábora.

Ano, byl to tábor. Je to skoro neuvěřitelné. Nikdo by před půl rokem nevěřil, že zde v jižní Californii, tak daleko od vlasti by mohli existovat českoslovenští skauti. - Mladý oddíl, setavající se z českých dětí potyrdil naši skautskou tradici. Děti jsou vesměs nové emigrace po roce 1968, která odesla zklamana s vyvojem udalostí doma, ale která se zúčastnila nadšeného vzplanutí junackého ohně doma.

Vraťme se však k táboru...

"Jako přípravnou družinu jsem si vybral tři nejstarší chlance, kolem 13cti let. S nimi jsem dojel na táboriště časně z rana. Stavba stanů, zejména bez podsád, nebyla pro skauta nikdy problemem. Ale jak to měli dělat ti dva nováčkové, když oba drželi své "Acko" za vrcholy na tyčích, a jakmile vrchol pustili, aby zatloukli kolík, stan se jim složil. Ani uvarit čaj nebylo tak snadné. I když se narezala a nastípalá polínka z krásné vyschle brízy, ani celá krabička sirek je neobratila v planoucí ohen, pokud se nedalo pod ně trochu drobného roští.

Druhý den se situace změnila, poněvadž totiž chlanci dělali instruktory dětem, postupně dovážených rodiči nataboriště. Táborak je pro nás vždy velkou udalostí, zejména pak slibovy. Měli jsme tam mezi námi vzácné hosty a i mnoho rodičů se přijelo podívat."

Bratr Woitsch, commissioner pro ČS skauty v USA přivezl sebou vzácnou vlajku. Bylo to prvá emigrační vlajka z tábora v Německu z roku 1948. Na ni také naši první skauti, skautky a vlčata slibovali věrnost republice Československé. My na svůj domov a vlast nikdy nezapomeneme, a proto vychováváme-li své děti v teze tradici, i oni věrni zůstanou.

V praxi, tábor je výsledkem celoroční Práce oddílu. V našem případě byl základnou pro další práci. Dal dětem základní znalosti, a blavne pak nadšení do další práce, čímž v podstatě splnil svůj úkol.

Lubo

MOMENTKY BRATRA NÁČELNÍKA...

Končili jsme kurs Lesní Školy v Nizboru 1932. Bylo po půl noci, když jsme stáli po vlajkou. A tu náhle povída náčelník: "Zazpívejme si Junackou alespoň dvojhlasně. Je taková krásná noc. Kdo mi pomůže s druhým hlasem. Kursisté zpívali první hlas, můj bratr Miloša druhý, Svojsík třetí a já čtvrtý hlas. Nikdy se snad nenesla Junacká tak krásně v měsíčním světle. Ještě stále slyším, jak ji sosny v dálece opakuji - naše "Bud Pri-pra-ven....."

SKAUTSKÝ REPORTÉR

15. května 1971

Prvý výlet - San Juan Canistrano

Celkem 20 osob se zúčastnilo tohoto historického začátku Čs skautského oddílu v Los Angeles.

Pod vedením bratra O. Fryče skupina aut se vydala po silnici číslo 7h za vytyčeným cílem. Jakmile dorazila do země zaslíbené - neboť zde roste zelená tráva - děti se pustily do her and rodice do rokování. -

Vycházky podkolí se zúčastnili téměř všichni. Za kytarové doprovodu bratra O. Fryče, který byl překvapením, všichni si zazpívali po skautskem.

K večeru se rozjelo 20 účastníků prvního srazu skautů v Los Angeles domů s pocity, že se opět brzy sejdem.

30. května 1971

Druhý výlet - Lyttle Creek

"V husté mlze jsme dorazili do Stone House Campu. Zde jsme se zastavili, nashírali drávi a upravili ohniště.

Organizovali jsem hru ve značkování. Děti se bavily hledáním značek, a zdálo se že jim to nevadí pokud se týče vzdalenosti a terénu. Když však sluníčko začalo prosvítat, začalo nám být horko a nejmiladší chlapce i toto dobrodružství přestalo lákat.

Po návratu do tábora každý se občerstvil nějakou tou opečenou pochoutkou.

June 19, 1971

Třetí výlet - Griffith Park

Výlet do Travel Town - Skautská praxe - Příprava na tábor - Příběhy ze skautského života dětí vyprávěl Luboš Jednorozec.

Z KRONIKY DRUŽINY RACKŮ...

Barnolli 25. prosince 1968

"Nemiluje vlast, kdo hesla pláňá hríma,
nemiluje zem rodnou, kdo jen prapor trima
ci v trony odevzdane upada sen.

Vím, že země okovy rudými a nocí je spjata.
Trpí! Mlčí! Čeká! Verí!
Zase přijde den. Slyšíš jak větrem šeptá?

"Junaku. - Buď připraven!"

L.K.

Z redakcie: Uverejnujeme dalsie vystrizky z komunistických novin, ktore Vam objasnija situaciju, za ktorej musia spolupracovat ti skauti ktori sa rozhodli pre spolupracu v Pionirskej organizacie mladeze.

Dobrý start do ďalší práce ?

Ostební rada se od ústřední rady
vazuje je za neslučitelné s pro-
gramem a čili obnověného hnutí
ka, stojícího na socialistických zá-
kladech, jak je položil III. sjezd
v roce 1968.
Ústřední rada Junáka vyřídí
proto každého, komu točí na sed-
ci aktivní výchova našich dětí a
mladé generace pro cíle a idey
socialistické společnosti, aby se
i nadále v rámci jednotné mlá-
deže CSSR na tomto směru pokračo-
vala a záslužným úkolu odděl.

V Praze dne 1. září 1970
ÚSTŘEDNÍ RADA JUNÁKA

Obnovu Junáka chápalá většina činov-
níků od samého počátku naprosto jed-
noznačně jako kvalitativně novou fázi v
historii hnutí, v níž při využití výchov-
ných a pro děti atraktivních forem se
bude v každodenní práci a činnosti vy-
cházet jednoznačně ze základních princi-
pů socialistické společnosti, a to
především z plného uznání praxe a to-
ho KSC, z aktivního členství v Národní
frontě, z uznání marxisticko-leninského,
světového názoru a výchovy dětí v du-
chu vědeckého socialismu, proletářského,
internacionalismu, bratrské spolupráce
s organizacemi dětí v SSSR a socialistic-
kých státech a se všemi pokrokovými or-
ganizacemi dětí, usilujícími o světový
mír.

Považujeme za nezbytné distan-
covat se jednoznačně od neříd-
ného a tzv. nepolitického potěš-
výchovy a od založení nábožen-
ské výchovy do dětské organizace,
od ideových principů i praxe me-
zinárodního skautingu i od ve-
zdnárodních skautských organizací,
které podporují imperialistickou
politiku svých vlád. Naproti tomu
se hlásíme k pokrokovým tradicím
proletářského skautingu, k tradi-
cím účasti Junáka v boji proti fa-
šismu a při budování lidové demo-
kratické republiky po roce 1945
k účasti Junáka na práci SCM a
Světové federace demokratické
mládeže. Jsme si vědomi, že vytvo-

ření ideové a organizačně jednot-
né Pionýrské organizace CSSR s
plným uplatněním její vnitřní di-
ferencovanosti podle zájmů dětí a
podle potřeb společnosti je nezby-
tné a objektivně správné v zájmu
socialistické společnosti, v zájmu
mladé generace. K této organizaci
se hlásíme a chceme se na její
výstavbě a činnosti aktivně podí-
let.

Na druhé straně Ústřední rada
s politováním konstatuje, že se v
řadách Junáka objevili i takoví
činnovníci, kteří se pokusili využít
obnovu Junáka k jiným politickým
a ideovým cílům než socialistic-
kým. K tomu přistupují i nezodpo-
vnost nebo o převod oddílů do ji-
ných společenských organizací.

○ ZA PŘÁTELSTVÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE CELÉHO SVĚTA ○

V SOUČASNÉ DOBE JE V PLNÉM PROUDU SJEDNOCOVÁNÍ
DĚTSKÝCH A MLÁDEŽNICKÝCH ORGANIZACÍ, KTERÉ VY-
VRCHOLÍ USTAVENÍM SOCIALISTICKÉHO SVAZU MLÁDEŽE
ČSSR, JAKO JEHO NEDÍLNÁ SOUČASŤ, S RELATIVNĚ SAMO-
STATNÝM POSTAVENÍM, VZNIKÁ I NOVÁ PIONÝRSKÁ ORGA-
NIZACE ČSSR, NA JEJIZ VÝSTAVBĚ SE SPOLU S PIONYRY
PODÍLEJÍ I JUNÁCI.

Základní ideové politické principy SSM a předpoklady pro
sjednocování obou dětských organizací byly schváleny fede-
rální radou 31. ledna 1970 a všechna naše střediska se
s nimi již seznámila. Na uvedených zásadách budou také
založeny mezinárodní styky jednotné dětské organizace a její
vztahy k ostatním organizacím dětí a mládeže ve světě. To
v praxi znamená v souladu s vědeckým světovým názorem
vycházet z objektivní skutečnosti třídně rozděleného světa
a ve výchově i ve vztazích k ostatním organizacím se řídit
zásadami proletářského internacionalismu.

Od nás Junák to vyžaduje v první řadě zaujmout zásadní
stanovisko ke světovému skautingu, představenému Světovou
konferencí skautů a její Světovou skautskou kancelář. Ve vě-
domí naší veřejnosti je dosud zakotvena představa o člen-
ství Junáka ve světové skautské organizaci a také značná
část mladších činovníků a členů nezná okolnosti našeho roz-
chodu s touto organizací.

Ve stanovách Světové konference skautů se mezi minimální-
mi požadavky pro členství požaduje věrnost také těmto zá-
kladním principům:

- povinnost k Bohu;
- věrnost vlasti;
- nezávislost na jakémkoliv politickém vlivu;
- víra ve světové přátelství a bratrství.

Plnění povinností k Bohu je stěžejním principem světového
skautingu. Velmi lapidárně je to vyjádřeno v brožuře světové
kanceláře: „Kdokoliv popírá existenci Boha, nemůže být skau-
tem.“

Naproti tomu požadavkem víry v Boha jsou děti vedeny
k přijetí idealistického světového názoru, který jim brání
poznat skutečné příčiny bídy a véleka a účinně bojovat za je-
jich odstranění. Z tohoto hlediska je to požadavek výsoké
politický, který je v příkřím rozporu s principem nezávislosti
na jakémkoliv politickém vlivu. Princip víry v Boha slouží
též jako účinná zábrana, kterou se světový skauting chrání
proti pronikání pokrokových myšlenek a proti členství sku-
pin, které přijaly za základ své činnosti vědecký světový ná-
zor. Pod zámlinkou neplnění tohoto principu bylo také zru-
šeno členství Svazu polských harcerů ve světové skautské
organizaci.

Není snad třeba dodávat, že pro nás je tento základní prin-
cip světového skautingu naprosto nepřijatelný a je v rozporu
s ústavou ČSSR, podle níž veškerá výchova u nás musí být
založena na vědeckém světovém názoru marxismu-leninismu.

Mezinárodní vztahy naší jednotné dětské organizace musí
být vybudovány na mnohem širším základě. Na prvním místě
chceme úzce spolupracovat s dětskými a mládežnickými orga-
nizacemi Sovětského svazu a ostatních socialistických zemí,
s nimiž nás spojují společné zájmy a nejhlubší přátelství.
Dále chceme spolupracovat s pokrokovými mládežnickými or-
ganizacemi v kapitalistických a rozvojových zemích, a to i
skautskými, které zaujímají jasné pozice v boji za mír a
proti imperialismu. Chceme navazovat přátelské styky s veš-
kerou mládeží, která upřímně usiluje o mezinárodní dorozu-
mění a mírové soužití. Zásadně se však distancujeme od pro
nás nepřijatelných zásad Světové skautské organizace a praxe
jejího vedení a vedení těch národních skautských organizací,
které vedou mládež proti jejím nejvladnějším zájmům k bez-
výhradné podpoře agresivní imperialistické politiky svých
vlád. Jen na principech proletářského internacionalismu lze
vybudovat opravdové přátelství dětí a mládeže celého světa,
jehož budoucnost patří socialismu a komunismu.

ING. ZBYNEK HÁLA,
předseda stranické skupiny Junáka